

Scribendi recte sapere
est et principium et fons.

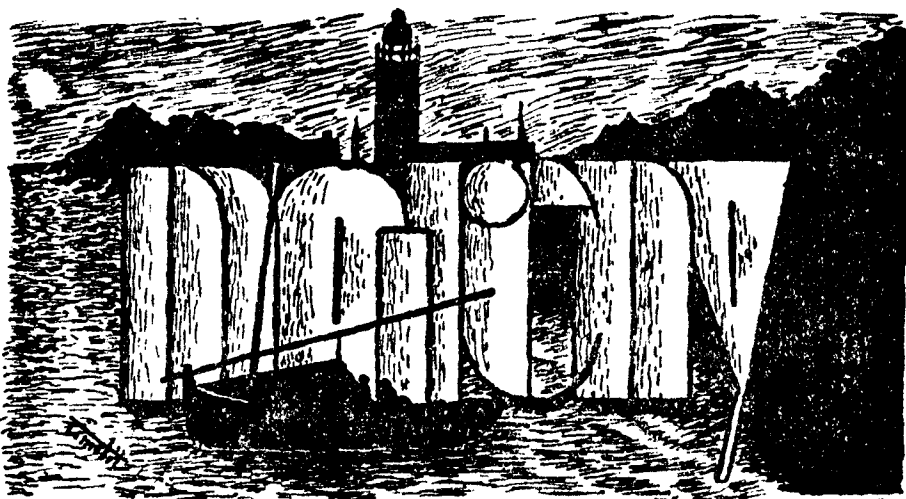
HORACI.

Un bon periòdic infantil
és per a l'infant el mateix
que un bon laboratori per al savi.

PESTALOZZI.

Director:

August Vergel i Tèllez

Periòdic científic, literari i amè
Portaveu de la infantesa i de la joventut de Catalunya

**Redacció i
Administració**

Bell Aire, 40
MALGRAT
(Barcelona)

Preus de subscripció:

Malgrat i Barcelona:
12 nombres: 2'50 pessetes

Altres poblacions:
12 nombres: 3'00 pessetes

Nombre solt: 25 cts.

Any I.

Malgrat, desembre de 1933

Nombre 2

Pedagògica

El món de l'infant

Petit lector!

Voldria jo poder trobar un petit reconet de felicitat i de pau en aqueix rosaci món teu, que ja no em pertany.

Sentir-me il·luminat suaument per aqueixos estels que tan de prop et parlen... Gaudir íntimament de l'exquisita flaire del teu cor, al contacte del cel esquinçat i nimbifer que t'acaricia i petoneja...

Voldria jo poder caminar a poc a poc, rodant per la blanca senda del teu pensament... Poder sortir dels meus confins... Poder arribar fins a Tu, fill meu!

Et sembla que ets tan petit, tan petit... i com emplenes amb la teva petillesa l'univers sencer!...

Sembla que el món — xic com la lluna que s'embulla entre les alfabregueres dels teus cabells i et guaita per la divina mestra de l'alcàsser de les teves quimeres — sigui nostre, dels homes, i jo et dic que et pertany quasi enterament a Tu.

Teu és el vent, teva la llum, teu el cel, teu el dia...

Teu el vent, perquè s'emporta la melòdica dringadera de les campanetes del teu musical riure...

Teva la llum, perquè representa l'esclat de la Vida, i la Vida comença en Tu.

Teu el cel, perquè, mentre dorms en braços de la mare, et veïlla i et reverència.

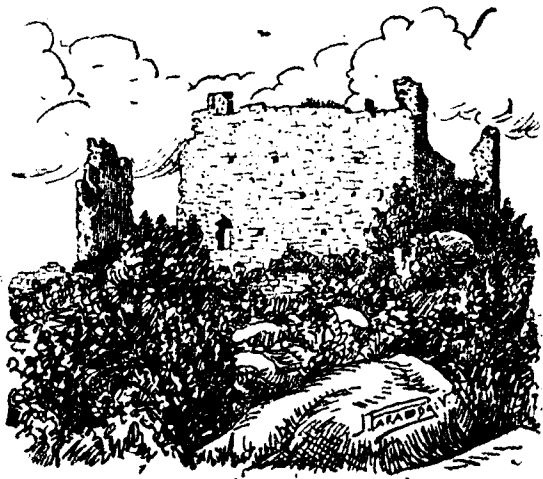
Teu el dia, perquè jo l'he vist com ve assíduament, i de puntetes, a besar-te els ulls...

Es per aixó que tot el sentiment maternal del món està amb Tu... En el cor de la teva mare, que és el mateix de son fill.

Aquest món — bressol de divinitat, d'amor i de vida — és el que, petit lector meu, voldria tenir jo.

Preguem als nostres subscriptors i lectors, que ens disculpin de l'endarreriment amb què ha hagut de sortir aquest nombre, ja que ha estat degut a causes estranyes a la nostra voluntat. Nota de la Redacció.

Damunt les ruïnes del castell de Palafoles

Un detall del castell.

Dijous a la tarda.

Acabem de sortir cap a la muntanya, amb el propòsit d'arribar fins al castell de Palafoles.

Nerviosos, contents, saltant de goig, semblen ocellets alliberats de la presó de la gàbia.

Pel camí departim amb el nostre professor en agradable intimitat, estant ell sempre el nostre millor camarada.

Caminant, caminant, deixem enrera l'església de Palafoles i el veïnat de les Ferreries.

Davant nostre, camí ja del castell, s'estén un panorama esplèndid, que guaitem amb fruïció, contemplant-ne adés el «Mare-Nostrum», adés les alteroses muntanyes que ens circunden. El cel, de banda a banda, és blau, però d'un blau més tristot que l'escaient del mar.

Tot fa més bonic!

Quan arribarem al capdamunt de la muntanya, reposarem i jugarem força. Per aixó tots volem ésser els primers en arribar-hi.

A la fi, ja som davant la portalada del castell, i quedem encisats en estendre la nostra mirada vers l'horitzó, encès per la llum daurada del sol.

Amb quin afany volem recórrer-lo tot! Mirem

i remirem els fossats, defenses formidables que serien del castell en aquells temps de l'Edat Mitjana. El Mestre ens fa posar tota la nostra atenció en els detalls que cadascú pugui descobrir. Qui repara en la gruixària dels murs, qui en el lloc on es trobava el pont llevadís, el qual facilitava l'entrada al castell per damunt els fossats; qui en les requícies de les cisternes, qui en la distribució de les vastes dependències... Ens aturem després davant la capella, que conserva l'ábsida, i en els murs de la qual encara es trasllueixen imatges que representen l'adoració dels Sants Reis.

Després de jugar una estona i com que ja es feia fosc, emprenguem el retorn cap a Malgrat, tots satisfets del passeig, que no serà el darrer, segons ens va prometre el nostre professor.

Un BATXILLER

El que llegien els nostres rebesavis

Cedit amablement pel prestigiós professor i aplaudit comediògraf, Sr. Arxer i Bussalcau, representant de «mareny» en Arenys de Mar, el primer nombre del «Diario de Barcelona», us oferim, lectors, una reproducció de la primera pàgina (en té quatre) reduïda a 1 quart del seu tamany natural.

No cal exposar a la consideració de vosaltres, petits lectors, la fecunda labor i el brillant històric que representen 141 anys de vida per a un periòdic. Per tant ens abstenim de fer-ne cap observació ni comentari. Feu-lo vosaltres.

Núm. 1

DIARIO DE BARCELONA

Del Lunes 1 de Octubre de 1792.

SAN REMIGIO, OBISPO Y CONFESOR.

Está la Indulgencia de las Cuarenta Horas en la Iglesia de los Angeles, de Religiosos de Santo Domingo.

FERIA.

Mañana x hay Feria en Alforges Domingo y Brafra.

Aficciones Astronómicas de hoy.

El 19 de la Luna menguante. Sale a las 6 hor. con 47 min. y 20 seg. del amanecer: se pone a las 7 hor. con 52 min. y 18 seg. de mañana 11 y está en los 23 grad. 3 min. y 7 seg. de Arries. Sale el Sol a las 6 hor. con 10 min. se oculta a las 4 hor. con 43 min. y está en los 8 grad. 57 min. y 30 seg. de Libra. Debe señalar el reloj al mediodía las 11 hor. con 42 min. y 11 seg. La Equacion mengua 18 seg. en 24 horas: y el Equinoccio dura del Sol 11 hor. con 17 min. y 5 seg. Hoy etehea la Luna aspecto de conjuncion con el Planeta Saturno a las 11 horas con 53 min.

AFFICCIONES METEOROLOGICAS DE ANTES DE AYER.

Epoqa del dia.	Termometro.	Barometro.	Vientos y Atmosfer.
A las 6 de la mañ.	15 grad. 9	28 puz. 01	S. S. O. Nubes.
A las 2 de la tard.	17	27	S. Nub. des. cub. lla.
A las 11 de la noc.	17	27	S. fuert. entrecub. lla.
Calor medio.	16	27	20.4 Elevacion media.

EL EDITOR DEL DIARIO A LA CIUDAD DE BARCELONA.

Como siempre gloriosa
De Heroes y Sabios, donde se han criado
Letras, virtud, honor, agricultura,
Artes, valor, nobiltas, vigorosidad.

Dig.